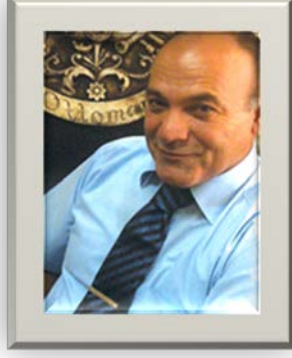

ÜYELERİMİZİ TANIYALIM

M.Yavuz ELBİRLER

E. Emniyet Müdürü

- **Kendinizi tanıtır mısınız?**

M. Yavuz Elbirler. Merhum (E) Polis Memuru babam. M.Ziyaettin Elbirlerin memuriyeti sebebiyle bulunduğu Afyon Karahisar'da dünyaya geldim. İlkokul 1. sınıfı Mardin İli Savur İlçesinde okudum. İlk Okulu İzmir Karşıyaka Aydoğdu ,Orta Okulu Karşıyaka Orta Okulunda bitirdim.

- **Polis Koleji ve Akademi Mezuniyet Yılı:** Polis Koleji 1968, Polis Enstitüsü 1971 mezunuyum.

Ayrıca, İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesinde Kamu Yerel Yönetimi konusun da yüksek lisans yaptım.

- **Çalıştığınız yerler:**

Denizli Merkez, Narkotik Büro ve Denizli Tavas İlçesi, Yedek Subaylığa müteakip, Burdur Narkotik Büro ve 2. Şube Şefliği, Kars ve Muş illerin de Narkotik Büro, 2. Şube, Manisa İli Akhisar, Turgutlu, Gördes, Salihli ilçeleri karakol amirliği. Merkez'de Trafik ve Personel Şube. Müdürlüğü, Sinop İli Trafik ve Siyasi Şube Müdürlükleri ile Emniyet Genel Müdürlüğü Güvenlik Daire Başkanlığın da Dernekler Şube Müdürlüğü yaptım.

Güvenlik Daire ve İstihbarat Daire Başkanlığı yaptıktan sonra; sırası ile Muğla, Manisa ve Diyarbakır İl Emniyet Müdürü olarak görev ifa ettim. 1997 yılı Kasım ayın da APK emrine ve daha sonra da Polis Teftiş Kurulu emrine atandım. Kendi isteğimle 2008 yılı şubat ayında emekli oldum.

- **Yaşadığınız İl:** Halen Manisa da yaşıyorum. Özel sektörde güvenlik ve idari işler konuların da danışmanlık yapıyorum

- **Mesleki Anı:** Yıl 1979, İzmir Narkotik Şube de staj yapıyoruz. Bir gece önce, Koreli Metin isimli şahıs, operasyondan kaçmış. Sinirler gergin. Ben ve merhum Ahmet Gökçe Mustafa Boğatur (Parlak Mustafa) Komiserin ekibindeyiz.

Şubeden çıktuktan sonra ekip amiri bize "...hadi siz gidin dolaşın..." dedi. Her ikimiz de biraz bozulduk ve ayrılıp Karşıyaka'ya geldik. O günkü adıyla Soğan Dede (bu gün Örnek köy) semtin de mezarlığın

köşesin de arıza yaparak yolu kapatmış bir çöp kamyonunuz arkasında içinde şoförle birlikte üç kişi bulunan **Chevrolet** bir otomobil dikkatimizi çekti. Yanaşıp baktığımız da ön yolcu koltuğun da oturan kişinin Koreli Metin olduğunu gördük. Ben uzanıp kontak anahtarını alırken, kaçmaya çalışan Koreli Metini Ahmet kıvırıp almıştı. Bu arada arkada oturan şahıs, inerek mezarlığa doğru kaçmaya başladı. Kovalayıp beş on adım da yetiştim. Arabada paket içersinde bir miktar plaka halin de esrar maddesi bulduk, yakaladığım Kurubey lakaplı şahıs, mezarlıkta sakladığı bir torba esrar maddesini (on kg. civarın da.) daha verdi.

Şahıslar ve suç delilleri esrar maddeleri ile şubeye geldik. Merhum Yılmaz Çapın ağabeyimiz Şube Müdürü idi. Girişte sağdaki odasında oturuyordu. Bizi görünce geldi, "..hayrola çocuklar nedir?) sorusunu cevapladığımız da her ikimizi de sarılarak kutladı. Gerekli işlemi yapınlar dedi.

Ben, biz yaparız, dediğim de gülerek "..hadi bakalım, kolay gelsin.." dedi

Ahmet'le beraber evraki gece geç vakitlere kadar hazırladık. Sabah imzaya sunduk ve kişileri adliyeye götürdük.

Kurubey isimli şahıs uzun zamandır bu işi yaptığı halde ilk defa yakalanmış.

Sonraki günler staj süresince ekip amirimiz bize "..hadi siz gidip dolaşın " demedi. Kendisinden çok şeyler öğrendik.

Bu vesile ile Ahmet Gökçe kardeşimi ve İzmir Narkotik Şube de o dönem görev yapan tüm personeli minnetle anıyor, vefat edenlere rahmet, yaşayanlara sağlık diliyorum.

-Komiser Muavini olarak ilk gün;

Yıl 1971 Ekim ayı. Denizli Emniyet Müdürlüğü 3. Birim Şefliği. Kapıdan girişte tam karşıda esmer bir Başkomiser, sağda üç masada üç polis memuru oturuyor, sol tarafta üç misafir koltuğu ve aralarında iki sehpa var.

Kapıdan giriyor ve kendimi tanıtıyorum.

Başkomiser yerinden kalkıyor bana doğru geliyor. Sanıyorum ki "hoş geldin "diyecek. Sol tarafımdan geçiyor ve kapının dışında bekleyen biri siyahi (Genelev patronu Arap Safiye) diğeri esmer, boylu poslu (yeni sermaye) iki kadını " hoş geldiniz diyerek, buyur ediyor. Yerine geçiyor ve bana "..dışarıda bekle, çağırdığımız da gelirsın diyor.

Şaşıyor, dışarı çıkıyor, kafam da fırtınalar duruyorum.

Tam o sırada kapısında Emniyet Müdür Yardımcısı yazılı odadan kahverengi takım elbiseli, zayıf, hafif sola eğik yürüyen bir şahıs çıkıyor, şöyle bir bakıyor ve bana hitaben " ...delikanlı ne bekliyorsun ?" diye soruyor.

Kendimi tanıtıyorum. Gülümsüyor, elini uzatıyor, " ..hoş geldin, bizim Ziyanın oğlu sensin demek, ben Ziya. " diyor. Adını Babamdan duyduğum Ziya Özen. (Küçük Ziya).

Koluma giriyor, " ..gel bakalım.. ve Başkomiser'e sen de gel" .. diyor.

Odasına giriyoruz, yer gösteriyor, çay söylüyor ve Başkomiser'e hitaben "..bak, bu delikanlı ileride Emniyet Müdürü olacak, benim kolejli kardeşim, işlemlerini yaptır ve gönder, içerideki o.....rı da dışarıda beklet, bunu seninle daha sonra konuşacağız. " diyor.

İşte böyle başladık göreve. Burada, merhum Ziya Özen Müdürümü, ağabeyimi, rahmetle, emrinde çalıştığım, adeta bir öğretmen olan Komiser İsmet Güner'i (Tekirdağ da yaşıyor, 93 yaşında ve görüşüyoruz) şükranla anıyorum.

Kırk yıl 14.600 gün. Her gün bir anı. İyi ve kötü günler, her türlü insanla haşır neşir.

İyi ki polis olmuşum.

- **Dernek ve Dergi Hakkında ki Görüşlerim:**

Derginin basılı olarak tekrar yayın hayatına girmesi en büyük dileğim. Mevcut hali ile de doyurucu olmakla birlikte, daha çok arkadaşımızın ve hatta dışarıdan bilim insanlarının da yazmaları iyi olur diye düşünüyorum.

Selam ve Dua ile